Temma.

Minna walletan ikka, seſt sinna allati ussud;
Ärra sa ussu mind — siis on mo wallel ka ots.

Ma-ilma söbbrad.

Mis sa mo wennike kül ma-ilma söbbradeſt mötled?
„Nad on pibo suits. Kui on mo piboke täis,
Kül taſt suits siis töuseb ja keerleb ja mängib mo ümber;
Kui on tubbakal ots, otsas on söbbrad kui suits.“

Tallomehhed ja Kalendriteggijad lubbasid, agga —

Kewwade ollime mehhed, lubbades süggise maksta
Wannad wöllad ja weel kuhjaga melegi ead.
Ilm ja laiskus ja körts — oh kullutas paljo ja raiskas;
Jo on süggise käes, tühhi on kukkur ja kot.

F. F.

Koddo-laul waſtſen tarren ehk waſtſen ello-paigan.

Wiis. Wie groß iſt des ꝛc.

Oh tenno, armas Jummal sulle:
Ma waſtſeſt tarreſt römusta!
So arm and terwuſt, jöudo mulle,
Ka sedda suurt tööd löppeta.
Nüüd minnule ka helde olle,
Töist paika, Jummal, näütsit mulle,
Kos ma nüüd pea ellama.
Nüüd eesmäſt kirtuſt to ma sulle
Siin waſtſen majan tennoga.
Jo tähti kül sa wöttit anda
Kui hääl so pole üllenda:
Mull' essa-armuſt wannan sääl
Oh Issa, armolikkult kule,
Ka waſtſen tahhat töeſt mo kanda:
Mes ma nüüd palle, towota.
Täüs tenno loda ma so päl'.

2. Oh Jummal! wötta ikkes kaija
Mo maja päle armoga,
Nink ehhita ja kaitsa, hoija
Kik omma ennistussego.
Kui wannan tei ka pattu saggeſt,
Hend jätti holetussele,
Siin waſtſen towota ma waſtſeſt:
Nüüd jä ma sulle tötteste!

3. Ne saina sago mälletama
Mull', mes ma towota so een:
Iks so pol' peap hoijetama
Siin können, töön nink hengussen.
Siin sinno teen ja käſſun käume
Iks sisse, wälja holega!
Ni, Jummal! waſtſen majan teme
Ka waſtſet leppingut soga.

F. H.

Laul poimo-ajal.

W. Kes Jummalal ni laſſep tetta.

Kes sedda armo-hoolt om kandnu,
Et wilki meil' läts kaſwama?
Kes tälle siggiduſt om andnu,
Et ta sai walmis löikada? —

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1840, lk. 28